

Sygn. akt V CNP 23/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi M. M. i A. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sadu Okręgowego
w W. z dnia 31 października 2011 r.

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko M. M. i A. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. przytoczenie jej podstaw wraz z uzasadnieniem (art. 424⁵ § 1 pkt 2) oraz wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3). Wymagania te są niezależne od siebie i służą realizacji różnych celów. Element konstrukcyjni skargi z art. 424⁵ § 1 pkt 2 jest formalnym odpowiednikiem regulacji, zgodnie z którą skargę można oprzeć na podstawie naruszenia prawa materialnego lub procesowego (art. 424⁴ k.p.c.), natomiast wymaganie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 dotyczy konkretnego przepisu, z którym zaskarżane naruszenie jest niezgodne. Można zarzucić naruszenie wielu przepisów prawa materialnego lub procesowego, które mogą, lecz nie muszą spowodować niezgodności z prawem. Dlatego przepisy powołane w uzasadnieniu podstaw skargi nie muszą być jednocześnie tymi przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2007 r., I BP 57/06, z dnia 25 sierpnia 2010 r., II BU 2/10, nie publ. oraz wyrok z dnia 26 stycznia 2012 r. I BP 4/11, nie publ.).

Złożona skarga nie odpowiada wymaganiu z art. 424⁵ § 1 pkt 2, gdyż nie zawiera ani wskazania, ani uzasadnienia podstaw, na których ją oparto. W orzecznictwie podkreśla się, że wszystkie wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. elementy muszą być w piśmie wyraźnie zamieszczone, aby pismo takie można było uznać za skargę (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2007 r., III CNP 78/07, nie publ.). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym w trybie wzywania do uzupełnienia braków formalnych skargi i powoduje jej odrzucenie a limine (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymogów ustawowych przewidzianych w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

